

AUTYZM – FAKTY I MITY

MITY	FAKTY
Osoby z autyzmem nie przytulają się	Wiele osób z autyzmem przytula się do swoich rodziców, terapeutów, opiekunów.
Osoby z autyzmem nie patrzą w oczy	Część osób z autyzmem nawiązuje dobry kontakt wzrokowy.
Autyzm dotyczy tylko dzieci	Autyzm to zaburzenie dotyczące osób w różnym wieku. Najczęściej diagnozowane jest u dzieci.
Wszystkie dzieci z autyzmem zachowują się tak samo	Każdy z nas jest inny więc nie ma również dwóch takich samych osób z autyzmem. Obraz zaburzenia może się bardzo znacząco różnić u różnych osób.
Osoby z autyzmem są agresywne	Tylko u części osób mogą pojawiać się agresywne zachowania.
Autyzm jest spowodowany przez odrzucającą postawę matki (teoria "zimnej matki")	Autyzm zdecydowanie nie jest wywołany przez nieprawidłowe relacje z matką i odrzucenie. To zaburzenie neurorozwojowe, na którego powstanie nie mają wpływu relacje z najbliższymi.
Osoby z autyzmem nie mówią	Wiele osób z autyzmem mówi, lecz bardzo często używany przez nie język jest „inny”, nie zawsze służy komunikacji oraz chęci dzielenia się wspólną uwagą.
„Skoro ktoś mówi, to znaczy, że nie ma autyzmu”	Część osób z Zespołem Aspergera czy z tzw. wysoko funkcjonującym autyzmem biegle używa języka.
Osoby z autyzmem nie kontaktują się z innymi ludźmi, unikają ludzi, izolują się fizycznie, siedzą w kącie, patrzą niewidzącym wzrokiem	Wiele osób dąży do kontaktów z innym, nawet zaczepia ludzi, mówi do nich, ciągnie za rękę, nakłania do jakiejś czynności, ale najczęściej na własnych warunkach.
„Chłopcy zaczynają mówić później”, „Ja nie mówiłem do 3 lat, a teraz mówię aż za dużo”, itd.	Nie dotyczy wszystkich chłopców. Nie zawsze związane jest to z cechami osobniczymi. Opóźnienie rozwoju mowy szczególnie powiązane z innymi czynnikami, może świadczyć o

	ryzyku wystąpienia autyzmu.
Dzieci z autyzmem są spokojne, pogrążone w swoim świecie	Nie zawsze. Autyzm często wiąże się z nadrucliwością, niepokojem emocjonalnym i ruchowym, pobudzeniem.
Osoby z autyzmem stwarzają sobie swój przyjazny dla nich świat autystyczny, w którym są szczęśliwe izolując się od naszego” złego świata”	Postawa wycofująca u osób z autyzmem wynika z odgradzania się od nadmiaru bodźców, a nie z chęci ucieczki do „lepszego świata”. Autyzm nie jest wyborem.
Dzieci z autyzmem kręcą różnymi przedmiotami, wirują, machają nimi przed oczyma	Część dzieci objawia w ten sposób stymulacje wzrokowe, ale dotyczy to tylko pewnej grupy. Nie jest to zachowanie powszechne i niezbędne by zdiagnozować autyzm.
Osoby z autyzmem są wybitnie uzdolnione, genialne, niezrozumiane	Wybitne, wybiórcze uzdolnienia występują bardzo rzadko. Wśród osób z autyzmem zdarzają się genialni matematycy, malarze, muzycy. Uzdolnienia te jednak są „wyspowe” i współistnieją z reguły ze znacznymi deficytami funkcjonowania społecznego.
Autyzm jest nieuleczalny	Autyzm nie jest chorobą, a zaburzeniem, które trwa całe życie. Wczesna interwencja terapeutyczna może sprawić, że dziecko pokona ograniczenia wynikające z zaburzenia. Nie oznacza to jednak, że w każdym przypadku będzie ona tak samo skuteczna. Oznacza jednak, że w każdym przypadku terapia może znacznie poprawić stan dziecka.
Autyzm wiąże się zawsze z niepełnosprawnością intelektualną.	Nie zawsze osoba z autyzmem jest niepełnosprawna intelektualnie, część z nich wykazuje inteligencję w normie, a nawet ponadprzeciętną. Poza tym testy na inteligencję mogą wypaść niemiernie w przypadku utrudnionego kontaktu z badanym.
Dzieci z autyzmem nie rozumieją co się do nich mówi	Rodzice zgłaszają często, że dzieci zatrzymują w pamięci słowa i zdania, trafnie rozumiejąc ich sens, choć nie okazują tego w sposób adekwatny, zrozumiały powszechnie
Dziecko samo wyrośnie „z tego”, trzeba czekać	Dziecko nigdy nie wyrośnie z autyzmu, a bez wielokierunkowej terapii nie poprawi się jego funkcjonowanie.
„Dziecko należy oddać do przedszkola, bo tam będzie musiało mówić, podporządkować się regułom i będzie naśladować innych”	Dziecko z autyzmem nie uczy się samo w naturalny sposób, przez naśladownictwo czy społeczne naciski. Pobyt w przedszkolu masowym może tylko pogłębić deficyty i frustrację. Praktyka wykazuje, że dziecko należy przygotować do uczestniczenia w grupie

	integracyjnej lub specjalnej poprzez odpowiednio dobrane i indywidualne oddziaływania terapeutyczne. Takie warunki zapewnia jedynie placówka terapeutyczna, gdzie można indywidualnie i bez nadmiaru bodźców skupić się nad poprawą deficytowych obszarów.
Autyzm jest odmianą schizofrenii, chorobą psychiczną.	Autyzm nie jest chorobą, a zaburzeniem. Osoby z autyzmem nie mają takich objawów jak urojenia, omamy słuchowe czy wzrokowe, choć mogą być nadwrażliwe na bodźce. Autyzm upośledzając czynności psychiczne i myślenie, objawia się często mało zrozumiałym stylem wypowiedzi i dziwną interpretacją zdarzeń. Wynika to często z braku teorii umysłu i upośledzenia selekcji bodźców na te mniej i bardziej istotne.
Osoby z autyzmem nie mają rozwiniętych takich cech jak ambicja, poczucie godności, chęć rywalizacji, chęć odnoszenia sukcesów itd.	Wiele osób z autyzmem ma wysoko rozwinięte cechy osobowości świadczące o tym, że nieobce są im społeczne zachowania i aspiracje. Nie zawsze jednak potrafią to adekwatnie ujawnić i przeżywają frustrację z powodu braku takich dokonań.
Dzieci z autyzmem w ogóle nie są zainteresowane innym dziećmi, nie bawią się razem.	Często dzieci są zainteresowane zabawą, ale przeważnie stoją nieco z boku, próbują włączać się do zabawy, która polega przeważnie na wspólnym bieganiu, aktywności fizycznej. Nie są jednak gotowe podjąć bez przygotowania zabawy symbolicznej (w udawanie).
Osoby z autyzmem nie mają żadnych zainteresowań.	Wręcz przeciwnie – zainteresowania potrafią być wręcz obsesyjne (np. mapy, liczenie, dinozaury itd.) Mogą przemijać, a na ich miejsce pojawiają się inne, równie intensywne.
Osoby z autyzmem są smutne.	Często są to ludzie „wiecznie uśmiechnięci” i radośni, okazujący w ten sposób przynależność do świata społecznego. Jest to forma zdobywania przez nich akceptacji.
Mowa osób z autyzmem jest monotonna, pozbawiona prawidłowej intonacji, przypomina skandowanie.	Mowa może być nieprawidłowa pod względem melodyki, ale nie dotyczy to wszystkich.
Osoby z autyzmem nie lubią nowych miejsc, zmian, niespodzianek, muszą mieć stałe rytuały.	W rozwoju dzieci z autyzmem występuje często upodobanie do niezmienności, lecz nie jest to kryterium niezbędne. Z biegiem czasu wiele dzieci dobrze akceptuje zmiany, potrafi się adaptować do nowych warunków. Pewną rolę ogrywają tu też cechy osobnicze i nasilenie zaburzenia.